

PRAKTYCZNY PORADNIK DLA POCZĄTKUJĄCYCH INWESTORÓW

Zbigniew Piątek

Darmowy fragment eBooka polecony przez
www.startbiznes.com.pl

EBook bezpłatny. Handlowanie publikacją zabronione. Tekst może być kopiowany i powielany w istniejącym układzie strukturalnym i graficznym. Na inny sposób wykorzystania eBooka wymagana jest pisemna zgoda administratora serwisu Dobry eBook.

Wszelkie prawa zastrzeżone © 2006 ARDEO

ARDEO
ul. Konecznego 6/58, 31-216 Kraków
tel./fax (12) 353 04 05
e-mail: i.kielar@dobryebook.pl
WWW: www.DobryeBook.pl

Spis treści pełnej wersji eBooka

Kolorem czerwonym wyróżnione są dostępne darmowe fragmenty

1	Słownik terminów	4–21
2	Wstęp	22–23
3	Co to jest giełda?	24
4	Dlaczego warto inwestować?	25
5	Dlaczego warto się zainteresować WGPW	26
6	Od czego zacząć?	27
7	Koszty samodzielnego inwestowania	28–29
8	Indeksy giełdowe	30–31
9	Czym można handlować?	
	I. Akcje	32–33
	II. Obligacje	33–34
	III. Kontrakty	34–38
	IV. Opcje	38
10	Na czym polega gra na giełdzie	39–40
11	Ile można stracić?	41–42
12	Ile można zarobić?	43–44
13	Czy można się utrzymać z giełdy?	45
14	Wskaźniki AF	46–47
15	Wycena	48
16	Analiza techniczna	49–50
17	AT – Korelacje	51
18	AT – Wskaźniki	52

19	AT – Dane	53–54
20	AT – Jak analizować	55–59
21	Koniunktura?	60–62
22	Taktyka inwestycyjna	
	I. Arbitraż	63–64
	II. Uśrednianie	64
	III. Gra z trendem	65–66
23	Dywersyfikacja	67
24	Płynność	68–69
25	Daytrading	70
26	Przykłady strategii inwestycyjnych	
	I. Kapitał 10 tys. zł	71
	II. Kapitał 20 tys. zł	72
	III. Kapitał 50 tys. zł	72–73
	IV. Kapitał 100 tys. zł	73
	V. Kapitał 200 tys. zł i więcej	73–74
	VI. Start podczas hossy	74
	VII. Start podczas bessy	74
	VIII. Start podczas stagnacji	75
27	System Progresywnego Inwestowania	76–81
28	Podsumowanie	82

1 Słownik terminów

AF – analiza fundamentalna.

Akcja – dokument stwierdzający, że jego posiadacz jest współwłaścicielem firmy będącej spółką akcyjną (patrz S.A.). Akcja może także nie mieć formy materialnej i w takim przypadku KDPW przechowuje informacje o tym kto jest jej właścicielem.

Akcjonariusz – właściciel akcji.

Aktywa – krótko mówiąc, majątek. Wszystko co ma jakąkolwiek wartość.

Analitik – analitycy rynków finansowych są zatrudniani w różnego rodzaju instytucjach i czasopismach. Zajmują się analizowaniem bieżącej sytuacji na rynku, tworzeniem prognoz i wydawaniem rekomendacji kupna. Skuteczność ich działań jest bardzo ograniczona i wielu inwestorów podchodzi do produkowanych przez nich analiz z dużą rezerwą. Osobiście odradzam korzystanie z cudzych analiz przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych.

Analiza fundamentalna – po ang. *fundamental analysis*. Sprowadza się do analizowania sytuacji ekonomicznej, zasobów ludzkich i wszelkich innych aspektów struktury i działalności firm, pod kontem ich wyceny niezależnej od rynku.

Analiza portfelowa – w ogólności można ten termin rozumieć jako „dywersyfikacja”.

Analiza techniczna – badania statystyczne mające na celu wyszukanie korelacji różnych zdarzeń na rynku i zastosowanie tych korelacji do opracowywania systemów transakcyjnych.

Animator – instytucja odpowiedzialna za podtrzymywanie płynności konkretnego instrumentu finansowego poprzez utrzymywanie przez cały czas zarówno ofert kupna jak i sprzedaży.

Arbitraż – po ang. *arbitrage*. Wyszukiwanie na różnych rynkach przeciwstawnych ofert kupna/sprzedaży tych samych lub zależnych od siebie instrumentów finansowych, lub towarów i jednoczesne odpowiadanie na te oferty we własnym imieniu w celu osiągnięcia zysku wynikającego z różnicy cen w tych ofertach.

Arbitrażyści – po ang. *arbitragers*. Spekulanci zajmujący się arbitrażem.

Arkusze zleceń – zbiór wszystkich oczekujących ofert kupna/sprzedaży.

Assets management – zarządzanie portfelem inwestycyjnym.

Asymilacja – następuje po emisji nowej serii papierów wartościowych tego samego rodzaju. Po asymilacji nowo wyemitowane papiery i papiery dotychczasowe są traktowane jako te same papiery i są notowane razem.

AT – analiza techniczna.

Bank centralny – bank państwowy pełniący rolę emitenta waluty państwowej i dbający o jej stabilność.

Bankructwo – nieodwracalna utrata płynności finansowej. Sytuacja w której pasywa przewyższają aktywa i nie istnieje szansa zmiany tej sytuacji. Nieuchronny i jedyny możliwy finał każdej działalności, który jednak można odwlekać poprzez maksymalne ograniczanie ryzyka.

Bear – po pol. niedźwiedź. Inwestor na krótkiej pozycji. Używa się także określenia „rynek niedźwiedzia” (ang. *bear market*), czyli *bessa*.

Bessa – okres gwałtownego spadku cen związany ze zmianą koniunktury w gospodarce, czyli początkiem okresu słabszego wzrostu gospodarczego lub recesji. Okres ten zawsze następuje po okresie hossy i może być pogłębiony odpływem kapitału spekulacyjnego.

Biuro maklerskie – dom maklerski będący częścią banku lub innej instytucji finansowej.

Biznesmen – osoba prowadząca działalność gospodarczą na własne ryzyko.

Blue chips – największe, najstabilniejsze i najpłynniejsze spółki giełdowe. Jednym słowem „rodzynki”, czyli najbardziej łakome kąski.

Bon skarbowy – po ang. *treasury bill*. Krótkoterminowe papiery dłużne emitowane przez NBP. Nie podlegają one obrotowi wtórnemu. Są sprzedawane na specjalnych przetargach. Nie są oprocentowane, lecz są sprzedawane poniżej wartości nominalnej. Rentowność bonów skarbowych, czyli opłacalność ich zakupu zależy od koniunktury gospodarczej i polityki pieniężnej banku centralnego.

Broker – po prostu handlarz. Osoba lub instytucja pośrednicząca w sprzedaży usług i instrumentów finansowych. W przeciwieństwie do agenta może on nam zaoferować szerszy zakres różnych konkurencyjnych usług i instrumentów finansowych, lecz od dokonanej przez nas za jego pośrednictwem transakcji pobierze sobie prowizję brokerską.

Bull – po pol. byk. Inwestor na długiej pozycji. Używa się także określenia „rynek byka” (ang. *bull market*), czyli *hossa*.

C/WK – Cena/Wartość Księgowa (ang. *P/BV – Price/Book Value*).

C/Z – Cena/Zysk (ang. *P/E – Price/Earning*).

Cedula giełdowa – oficjalne wydawnictwo WGPW. Coś w rodzaju dziennika ustaw wydawanego przez sejm. Jest wydawane po każdej sesji i zawiera aktualne notowania i komunikaty.

Cena emisyjna – cena po której są sprzedawane instrumenty finansowe na rynku pierwotnym.

Cena rynkowa – cena oferowana na rynku. Cena maksymalnie zbliżona do realnej wartości.

Certyfikat inwestycyjny – dokument stwierdzający udział w przedsięwzięciu inwestycyjnym np. funduszu inwestycyjnym.

CeTO – Centralna Tabela Ofert.

Commissions – prowizje.

CTO – Centralna Tabela Ofert. Podobnie jak WGPW prowadzi notowania papierów wartościowych.

Data wygaśnięcia – może dotyczyć umowy a w szczególności kontraktu terminowego. Po tym terminie umowa jest nieważna, a wszelkie prawa z niej wynikające muszą zostać wykonane.

Day trading – spekulacja wyłącznie w trakcie notowań ciągłych.

Debiut giełdowy – pierwsza sesja notowań na giełdzie danego instrumentu finansowego.

Deflacja – stałe zwiększanie się siły nabywczej pieniądza, czyli innymi słowy stały spadek cen wszystkich towarów i usług. Zjawisko to podobnie jak inflacja może hamować wzrost gospodarczy.

Depozyt zabezpieczający – depozyt wpłacany przez jedną ze stron umowy jako zabezpieczenie wynikających z niej praw dla drugiej strony.

Depozytariusz – osoba lub instytucja najwyższego zaufania, której powierza się wspólne środki, nadzorująca ich wykorzystywanie zgodne z umową pomiędzy współnikami.

Derywaty – po ang. *derivatives*. Prawa/instrumenty pochodne.

Dłużne papiery wartościowe – można tu zaliczyć: obligacje, bony skarbowe, weksle, listy zastawcze i wszelkie inne dokumenty dające ich posiadaczowi prawo do określonych wartości.

Dogrywka – transakcje dokonywane po wcześniej ustalonym kursie.

Dom maklerski – instytucja uprawniona do pośredniczenia w obrocie giełdowym.

Doradca inwestycyjny – legitymująca się specjalną koncesją wydawaną przez KPWiG osoba uprawniona do odpłatnego zarządzania w imieniu swoich klientów ich pieniędzmi

na ich odpowiedzialność, a także do odpłatnego udzielania porad inwestycyjnych. Bycie doradcą inwestycyjnym wymaga zdania specjalnego egzaminu i niewątpliwie wymaga ogromnej wiedzy, lecz należy mieć świadomość, że wiedza ta nie daje im żadnej przewagi i nie umożliwi osiągnięcia ponadprzeciętnych rezultatów inwestycyjnych.

Dyskonto – potrącenie z ceny papieru wartościowego rekompensujące kupującemu go inwestorowi czas oczekiwania na wykupienie tego papieru i podejmowane ryzyko.

Dywersyfikacja – w inwestowaniu – rozproszenie inwestycji na różne podmioty i/lub różne metody w celu zmniejszenia ryzyka.

Dywidenda – po ang. *dividend*. Wpłacana akcjonariuszom przez spółkę akcyjną część osiągniętych przychodów w wysokości proporcjonalnej do wartości nominalnej posiadanych przez nich akcji.

Dźwignia finansowa – jest to nic innego jak prowadzenie działalności gospodarczej lub inwestycyjnej na kredyt. Zwiększa zarówno potencjalny zysk jak i stratę, a także ryzyko. Bez względu na koszty kredytu statystycznie wyniki osiągane przy użyciu dźwigni finansowej są zawsze gorsze niż bez jej wykorzystywania, co wynika ze zwiększonego ryzyka.

Efektywność rynku – stopień w którym ceny na rynku odzwierciedlają realną wartość. Zależy od płynności, czyli ilości transakcji dokonywanych na rynku, ale także od wiedzy i doświadczenia jego uczestników, a także pobudek jakimi się kierują, dokonując transakcji.

Emisja – wprowadzenie nowych papierów wartościowych lub papierów nowej serii na rynek.

Emitent – firma lub instytucja będąca wystawcą papierów wartościowych, a także system informatyczny pomagający szybko publikować informacje w celu wywiązania się z obowiązku jawności.

FIO – Fundusz Inwestycyjny Otwarty.

Fixing – ustalenie kursu. Fixing można podzielić na 3 fazy. W pierwszej fazie są przyjmowane zlecenia, ale nie są zawierane żadne transakcje. W tej fazie ustalony kurs jest jedynie „teoretyczny”. W fazie drugiej przyjmowanie zleceń jest zawieszane i realizowane są transakcje na podstawie złożonych zleceń po kursie ustalonym według zasad największego możliwego do osiągnięcia obrotu. W fazie trzeciej, która może być pominięta są przyjmowane i realizowane zlecenia wyłącznie po już ustalonym kursie. Fixing jest stosowany w systemie jednolitego kursu dnia, a także do wyznaczania kursu otwarcia i zamknięcia notowań ciągłych.

Forex – wirtualny rynek internetowy. Uczestnicy tego rynku zawierają transakcje bezpośrednio między sobą, a także świadczą usługi brokerskie swoim klientom. Największą wadą tego rynku jest to, że zlecenia nie są realizowane centralnie, co powoduje, że nie jest możliwe określenie aktualnego kursu, a transakcje są realizowane dowolnie pomiędzy wybranymi uczestnikami rynku.

Fundusz inwestycyjny – jest to rodzaj usług świadczonych przez specjalnie do tego powołane towarzystwa funduszy inwestycyjnych, których działalność reguluje specjalna ustawa o funduszach inwestycyjnych. Usługa ta polega na odpłatnym zarządzaniu pieniędzmi klientów w ich imieniu i na ich odpowiedzialność.

Fundusz otwarty – otwarty fundusz powierniczy.

Fundusz powierniczy – po ang. *mutual fund*. Fundusz inwestycyjny, którego głównym celem jest ochrona kapitału.

Fundusz zamknięty – fundusz inwestycyjny, który charakteryzuje się tym, że należy wpłacić do niego pieniądze przed rozpoczęciem jego działalności. W okresie działalności fundusz zamknięty nie przyjmuje nowych klientów, a dotychczasowi klienci nie mogą zażądać zwrotu wpłaconych pieniędzy. Zaletą tego rodzaju funduszu jest to, że jego klienci nie ponoszą żadnych dodatkowych kosztów transakcji wynikających z konieczności lokowania napływających pieniędzy lub umarzania udziałów w funduszu innych klientów.

Fut – w slangu inwestorów *futures*, czyli kontrakt terminowy.

Futures – po pol. kontrakty terminowe.

Giełda – miejsce w którym są zbierane wszystkie oferty kupna i sprzedaży i na ich podstawie najdokładniej jak to tylko możliwe ustalany jest kurs po którym dokonywane są transakcje. Dokładne wyznaczanie kursu wymaga, aby były brane pod uwagę wszystkie oferty i dlatego giełda powinna być instytucją maksymalnie zcentralizowaną. Dokonywanie transakcji na centralnej giełdzie gwarantuje, że kurs jest aktualny i maksymalnie jak to tylko możliwe przybliżony do realnej wartości przedmiotu transakcji.

GPW – Giełda Papierów Wartościowych.

Grupa kapitałowa – potocznie holding. W świetle prawa grupa firm uprawnionych do wspólnego wyliczania podatku VAT.

Hazard – jest zjawiskiem polegającym na próbie oszukania losu. Narazaniem się na niepotrzebne ryzyko w celu sprowokowania mało prawdopodobnego zbiegu okoliczności, który mógłby stać się przyczyną nagłego wzbogacenia się. Jest to przyczyną odczuwania strachu, który powoduje wytwarzanie w organizmie hazardzisty adrenaliny. Adrenalina

jest silnym narkotykiem i znane są przypadki uzależnienia od hazardu prowadzące do podobnych skutków jak alkoholizm, czyli zerwanie kontaktu z rodziną, utrata pracy i mieszkania, a w skrajnych przypadkach samobójstwo.

Hedgers – osoby i podmioty gospodarcze zajmujące pozycję na rynku instrumentów pochodnych w celu zabezpieczenia wartości posiadanych dóbr i środków produkcji. Przykładem może być rolnik sprzedający kontrakt terminowy na zboże.

Hedging – zabezpieczenie wartości posiadanych dóbr i środków produkcji poprzez zajmowanie pozycji na rynku instrumentów pochodnych. Np. sprzedawanie kontraktu na zboże przez rolnika.

Holding – struktura firm będących własnością jednego podmiotu. Najczęściej ma strukturę „drzewa”.

Hossa – okres ciągłego wzrostu cen związany z utrzymywaniem się dobrej koniunktury w gospodarce. W okresie silnej hossy często następuje przeszacowanie wartości różnych instrumentów finansowych spowodowane napływem kapitału spekulacyjnego.

Indeks giełdowy – suma ceny rynkowej wybranej grupy instrumentów finansowych umożliwiająca szybką zbiorczą analizę wybranego segmentu rynku.

Inflacja – stałe obniżanie się siły nabywczej pieniądza, czyli innymi słowy stały wzrost cen wszystkich towarów i usług. Zjawisko to podobnie jak deflacja może hamować wzrost gospodarczy. Warto wspomnieć, że inflacja jest swego rodzaju podatkiem, który na rzecz państwa (gwaranta pieniądza) płacą wszyscy proporcjonalnie do ilości posiadanych pieniędzy.

Instrument bazowy – występuje zawsze w parze z jednym lub wieloma instrumentami pochodnymi. Stanowi podstawę do ustalania wartości instrumentów pochodnych, które na nim bazują.

Instrument finansowy – papier wartościowy nie koniecznie mający materialną formę dokumentu. Może to być umowa, akcja, weksel, polisa itp.

Instrument pochodny – derywat. Instrument finansowy którego wartość zależy pośrednio od wartości innego instrumentu finansowego. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby dany instrument finansowy był zarówno instrumentem pochodnym jak i bazowym, choć tego rodzaju kombinacji w praktyce się raczej nie spotyka.

Inwestor – osoba finansująca cudzą działalność gospodarczą na własne ryzyko.

Inwestycja – powierzenie kapitału osobie dysponującej odpowiednią wiedzą i energią, a także mającą pomysł na prowadzenie działalności gospodarczej.

Jednolity kurs dnia – kurs ustalany raz dziennie na fixingu.

Jednostka uczestnictwa – dotyczy udziału w funduszu inwestycyjnym. Jest swego rodzaju wskaźnikiem lub indeksem umożliwiającym łatwe wyliczenie udziału w funduszu poprzez pomnożenie wartości jednostki przez ilość posiadanych jednostek. Fundusze publikując wartość jednostek uczestnictwa, informują swoich klientów co się dzieje z ich pieniędzmi.

Kapitalizacja – czyli zamiana na kapitał. Określenia tego używa się często w kontekście powiedzialbym teoretycznym. Np. Kapitalizacją spółki giełdowej jest jej aktualna wartość liczona po aktualnym kursie. Oznacza to, że przy zamianie wszystkich akcji na kapitał miałby on określoną w ten sposób wartość, co oczywiście nie jest prawdą. W sensie ogólnym można to jednak rozumieć dosłownie jako „wartość sprzedaży”. W przypadku odsetek kapitalizacją określa się faktyczną ich wypłatę.

Kapitał spekulacyjny – jest reprezentowany przez inwestorów, którzy angażują się w grę giełdową pod wpływem utrzymywania się przez dłuższy czas trendu wzrostowego, licząc na duże zyski w krótkim czasie.

KDPW – Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych.

Komisja Papierów Wartościowych i Giełd – organ państwowy sprawujący nadzór nad obrotem papierami wartościowymi, a także nad przestrzeganiem obowiązków ciążących na instytucjach i firmach je emitujących.

[...]

Cały rozdział dostępny jest w pełnej wersji eBooka
Praktyczny poradnik dla początkujących inwestorów

2 Wstęp

Nie chciałem pisać kolejnego poradnika do złudzenia przypominającego folder reklamowy funduszu inwestycyjnego. Wręcz przeciwnie, chciałbym przekonać czytelników, że omijając wszelkich możliwych pośredników i samemu zajmując się inwestowaniem swoich pieniędzy wcale nie muszą być skazani na gorsze wyniki lub stratę swoich oszczędności.

Jestem praktykiem. Wiedzy, którą posiadam nie zdobywałem na uniwersytetach. Nie czytałem ustaw regulujących obrót papierami wartościowymi i nie zdawałem żadnych egzaminów. Wiedzę swoją zdobywałem czytając książki pisane najczęściej, choć nie zawsze przez szarlatanów, którzy pisali, że aby zarobić na giełdzie trzeba co najmniej raz zbankrutować, a sami nigdy na giełdzie nic nie zarobili. Wiedzę swoją zdobywałem tak jak oni, przeprowadzając ryzykowne transakcje na rynku instrumentów pochodnych, a jedynym ograniczeniem moich strat była zawsze tylko i wyłącznie ilość posiadanych środków finansowych. Nie jestem jednak z tego dumny i nie zamierzam pisać tutaj mojej burzliwej biografii. Po latach zauważyłem, że moje doświadczenia zatoczyły pełne koło. Teraz kiedy wiem o giełdzie „prawie wszystko” myślę, że tak naprawdę to co jest niezbędne do zarabiania na giełdzie wiedziałem zawsze, ale teraz po prostu wiem z całą pewnością, że nie ma innego sposobu. Nie udało mi się przebić głową muru. Nie udało mi się znaleźć „kodu giełdy”, ani „kamienia filozoficznego”, a jednak nie żałuję straconych pieniędzy. Żał mi jedynie straconego czasu.

Dlatego w tym poradniku nie będę więcej tracić czasu swojego i waszego. Nie będę opisywać szczegółowo nieefektywnych strategii inwestycyjnych, które przetestowałem na własnej skórze. Nie będę także szczegółowo opisywać praw wynikających z faktu posiadania akcji, bo to niewiele obchodzi drobnych inwestorów takich jak ja. Nie będę także tworzył iluzji, że inwestowanie wymaga tajemnej wiedzy dostępnej jedynie doradcom inwestycyjnym.

Napiszę po prostu co moim zdaniem trzeba robić, aby zarobić jak najwięcej w jak najkrótszym czasie, ponosząc optymalne ryzyko i czego należy unikać, aby nie wpaść w szpony hazardu.

Poradnik ten nie jest żadnym systematycznym opracowaniem. Wiele tematów i wątków jest celowo pominiętych. Niektóre zagadnienia są celowo opisane w sposób

jednoznacznie sugerujący bezsensowność ich zgłębiania, co może oburzać znawców tematu.

Wielu czytelników może być rozczarowanych tym co tutaj przeczyta i nie uwierzy, że to prawda. Czeka ich trudne zadanie szukania własnej drogi...

Kto chce pójść na skróty i oszczędzić sobie kilkanaście lat życia powinien sobie wziąć głęboko do serca to co tutaj przeczyta.

Ten poradnik jest moją wizją inwestowania, lecz nie opisuję w tym poradniku żadnych niesprawdzonych, czy opartych jedynie na doświadczeniu teorii. Wszystko co piszę jest materialną prawdą, którą można udowodnić. W każdym innym przypadku daję jasno do zrozumienia, że jest to wyłącznie moje zdanie.

5 Dlaczego warto się zainteresować WGPW

Giełda jest tygłem gospodarki. Ani w banku, ani w żadnym funduszu nie da się zarobić więcej niż samodzielnie inwestując na giełdzie. Inwestując na giełdzie, omijamy wszystkich pośredników i nie musimy im płacić! Istnieje cała bardzo rozbudowana branża usług finansowych w skład której wchodzi banki, fundusze powiernicze i firmy ubezpieczeniowe, które oferują pośrednictwo w lokowaniu naszych oszczędności, ale oczywiście zawsze pobierają one za swoje usługi wcale nie bagatelne opłaty. Dla kogoś kto chciałby zabezpieczyć byt swój i swoich dzieci na przyszłość poprzez gromadzenie oszczędności, lub po prostu chciałby pomnażać swój majątek, opłaty te mogą przesądzić o tym, że po wielu latach wynik będzie nawet dwukrotnie gorszy niż w przypadku samodzielnego inwestowania.

Można oczywiście inwestować w ziemię, nieruchomości, dzieła sztuki i inne dobra, lecz to także wiąże się z ryzykiem, a zysk wcale nie musi być większy.

Kupując akcje, stajemy się właścicielami firm, a więc także w pewnym stopniu inwestujemy w ziemię, nieruchomości i dzieła sztuki, które są własnością tych firm, a dodatkowo i przede wszystkim inwestujemy w ludzi, pracowników tych firm. Oni mają pomysły, my pieniądze.

9 Czym można handlować?

I. Akcje

Podstawowymi walorami, które są notowane na giełdzie są akcje. Akcja jest dokumentem stwierdzającym wpłatę określonej sumy na konto określonego przedsiębiorstwa. Ta wpłata stanowi tzw. wartość nominalną akcji. Dzięki dokonaniu takiej wpłaty, posiadacz akcji staje się współwłaścicielem przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwa emitujące akcje muszą mieć specyficzną formę prawną, czyli po prostu muszą być spółkami akcyjnymi w skrócie S.A.

Spółki akcyjne notowane na giełdzie podlegają określonym rygorom prawnym, a wśród nich najważniejszym jest wymóg jawności. Prawo stanowi, że wszystkie informacje, które mogłyby wpłynąć na wartość takiej spółki muszą być natychmiast podawane do publicznej wiadomości.

Został opracowany nawet specjalny system informatyczny za pośrednictwem którego spółki przekazują różne komunikaty. System ten nosi nazwę „Emitent”.

Naczelnym organem, który ma decydujący wpływ na zarządzanie S.A. jest walne zgromadzenie akcjonariuszy w skrócie WZA. Jest to organ, który można by porównać z sejmem. Podczas takiego WZA są formułowane wnioski, które są poddawane pod głosowanie. Głos każdego akcjonariusza jest uzależniony od ilości posiadanych przez niego akcji. Jeśli ktoś posiada ponad 50% wszystkich akcji danej spółki, to mówi się, że posiada on tzw. pakiet kontrolny, dzięki któremu samodzielnie może decydować o losie spółki i nie musi się liczyć ze zdaniem innych udziałowców, nie wolno mu jednak działać na szkodę spółki, gdyż w takim wypadku dopuściłby się przestępstwa.

[...]

Cały rozdział dostępny jest w pełnej wersji eBooka

Praktyczny poradnik dla początkujących inwestorów

23 Dywersyfikacja

Najprościej termin ten można przetłumaczyć na nasze jako „rozproszenie”. Chodzi tutaj generalnie, aby unikać stawiania wszystkiego na jedną kartę. Rozsądny inwestor powinien się nastawić na zysk wynikający z postępu gospodarczego, wszelkie próby osiągnięcia większego zysku niż ten są obciążone ryzykiem, które na dłuższą metę **zawsze prowadzi do bankructwa**. Nie trzeba próbować przyspieszać tego co i tak jest nie uniknione, ani powiększać tego co i tak jest naprawdę duże. Innymi słowy nie należy naprawiać tego co działa bez zarzutu.

Dlatego rozsądny inwestor powinien robić wszystko co w jego mocy i co nie nastęcza zbyt wysokich dodatkowych kosztów, aby osiągnąć tak **średni** wynik jak to tylko możliwe.

Można to osiągnąć właśnie dzięki dywersyfikacji.

Nie będę się tutaj dłużej rozwodzić nad wykazywaniem potrzeby i przydatności dywersyfikowania swoich inwestycji, gdyż jest to po prostu elementarz inwestora i radzę się nad tym zbyt wiele nie zastanawiać, lecz po prostu się do tego stosować.

[...]

Cały rozdział dostępny jest w pełnej wersji eBooka
Praktyczny poradnik dla początkujących inwestorów

27 System Progresywnego Inwestowania

System ten można i powinno się stosować w połączeniu z identyfikacją trendów, lecz dla jasności wykładu skupimy się na samej metodzie progresywnego inwestowania.

Generalnie system ten jak już zostało powiedziane wcześniej polega na uśrednianiu ceny zakupu w miarę spadku ceny. Aby uśrednianie to miało sens kolejne transakcje muszą znacząco wpływać na obniżenie tej średniej ceny lub ta średnia cena musi być założona z góry.

Metoda progresywnego inwestowania może być stosowana tylko w przypadku gdy mamy pewność, że wartość kupowanego przez nas waloru będzie z czasem rosła. W ten sposób wykorzystujemy chwilowe zachwiania równowagi rynku do tanich zakupów. Można więc powiedzieć, że jest to po prostu modyfikacja metody „kup i trzymaj”.

Metoda ta jest oparta na analizie technicznej rynku, a więc na statystyce. Statystycznie rzecz biorąc, spadki cen wynikają tylko częściowo z niedowartościowania danego waloru przez rynek, więc skuteczność tej metody także jest ograniczona.

Stosowanie tej metody do kupowania akcji pojedynczych spółek giełdowych jest całkowicie nieskuteczne, gdyż pojedyncza spółka nie spełnia wspomnianego wcześniej warunku stałego wzrostu, lecz może przynosić dobre rezultaty przy zakupie kontraktów na główne indeksy giełdowe i akcje wszystkich spółek jako całość. Przy zakupie akcji metoda ta decyduje o tym ile pieniędzy przeznaczamy na zakup, nie zaś o tym jakie konkretnie spółki kupujemy. Do wyboru konkretnych spółek należy się posługiwać metodami analizy fundamentalnej lub po prostu robić to losowo. Losowa metoda wyboru konkretnych spółek do zakupu jest tutaj wystarczająca, choć użycie AF może dodatkowo zwiększyć efektywność inwestowania, podobnie jak stosowanie innych zasad AT, takich jak np. identyfikacja trendu, przy podejmowaniu decyzji o zakupie konkretnej spółki.

Jeśli metodę progresji zastosujemy także do sprzedaży, dostaniemy system, który stale kontroluje poziom ponoszonego ryzyka i pozwala osiągnąć z góry założony zysk.

Moim zdaniem metoda uśredniania z ceną założoną z góry jest o wiele bezpieczniejsza od innych metod uśredniania i dobrze jest założyć z góry zarówno cenę kupna jak i cenę sprzedaży.

Generalnie problemem przy uśrednianiu jest to, że nie wiemy do jakiego pułapu cena spadnie w przyszłości. Musimy więc podjąć pewne ryzyko w tym zakresie.

Przy metodzie uśredniania z ceną założoną z góry, dostosowujemy to ryzyko do oczekiwanych przez nas zysków. Nie musimy zatem ponosić większego ryzyka niż jest to konieczne do osiągnięcia zaplanowanego przez nas zysku.

Takie podejście do inwestowania powoduje, że jedyne co potrzebujemy to czas, dokładnie tak jak w przypadku lokaty w banku tyle, że zyski są o wiele większe.

Przejdźmy do przykładu. Załóżmy, że jest 1991-04-16 pierwsze notowanie na GPW, a my rozpoczynamy inwestowanie metodą progresywnego inwestowania z kapitałem 10000 zł. Indeks WIG wynosi 1000. Zakładamy sobie, że jak zarobimy 20% rocznie to będziemy zadowoleni.

[...]

Cały rozdział dostępny jest w pełnej wersji eBooka
Praktyczny poradnik dla początkujących inwestorów

Jeśli zainteresował Cię darmowy fragment, przeczytaj
informacje o pełnej wersji eBooka
Praktyczny poradnik dla początkujących inwestorów